

HU

HU

HU

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 13.7.2009
COM(2009) 362 végleges

2009/0099 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvnek a kereskedési könyvre és az újra-
értékpapírosításra vonatkozó tőkekövetelmények, továbbá a javadalmazási politikák
felügyeleti felülvizsgálata tekintetében történő módosításáról**

SEC(2009) 974 final

SEC(2009) 975 final

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A „Bázel II” módosított nemzetközi tőkekeret alapján 2006 júniusában új tőkekövetelmény-keretet fogadtak el: az új tőkekövetelmény-irányelv tartalma a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló 2006/48/EK irányelv (átdolgozott szöveg) és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló 2006/49/EK irányelv (átdolgozott szöveg).

Széles körű egyetértés övezi, hogy a szabályozói tőkekeret és a pénzügyi intézmények kockázatkezelése további reformokra szorul, hiszen gyenge pontjaik hozzájárultak a globális pénzügyi válság kialakulásához. A pénzügyi válságra adott válasz részeként a Bizottság 2008 novemberében Jacques de Larosière elnökletével egy magas szintű munkacsoportot bízott meg azzal, hogy terjesszen elő ajánlásokat az európai pénzügyi felügyelet és szabályozás reformjára. A csoport által kidolgozott harmincegy ajánlásból¹ egy átfogó szabályozási és felügyeleti javaslatcsomag állt össze. Ami a javadalmazási rendszereket illeti, a Larosière-jelentés ajánlása szerint a juttatási ösztönzőket jobban össze kell hangolni a részvényesek érdekeivel és a hosszú távú nyereséggel, mégpedig úgy, hogy a pénzügyi szektorban alkalmazott juttatási rendszereket a következő elvekre építik: a prémiumoknak a tényleges teljesítményt kell tükrözniük, nem lehetnek garantáltak, értékelésüket többéves keretbe kell helyezni és kifizetésüket ezen időszak alatt fokozatosan kell végrehajtani².

A csoport ajánlásaira építve a Bizottság az Európai Tanács tavaszi ülészakájához intézett, „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című, 2009. március 4-i közleményében³ ambiciózus programot vázolt fel a pénzügyi szolgáltatások reformjára. Ez a javaslat azon intézkedések közé tartozik, amelyeket a Bizottság a program végrehajtása céljából már meghozott.

A Közlemény jelezte, hogy a tőkekövetelmény-irányelv módosítására irányuló, a Bizottság által 2009. júniusban előterjesztendő javaslat:

- szigorítani fogja a tőkekövetelményeket azon eszközök esetében, amelyeket a bankok rövid távú újraértékesítés szándékával tartanak kereskedési könyvükben;
- növelni fogja a tőkekövetelményeket mind a banki, mind a kereskedési könyvben szereplő komplex értékpapírosítási pozíciók esetében; valamint
- lehetővé fogja tenni, hogy a felügyeleti hatóságok „tőkeszankciókat” szabjanak ki azokra a pénzügyi intézményekre, amelyek elfogadhatatlan kockázattal járó javadalmazási politikákat alkalmaznak.

A G20-országok vezetői 2009. április 2-án, londoni találkozásjukon hasonló célokban állapodtak meg. A pénzügyi rendszer megerősítéséről szóló nyilatkozatban⁴ bejelentették egy megállapodás létrejöttét, amely szerint a gazdaság helyreállítása után intézkedéseket hoznak a bankrendszerben lévő tőke minőségének, mennyiségének és nemzetközi konzisztenciájának

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

² 11. ajánlás.

³ http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/press_20090304_en.pdf

⁴ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf

javítására, továbbá jóváhagyják és végrehajtják a Pénzügyi Stabilitási Fórum fizetési és juttatási alapelveit, és támogatják a fenntartható juttatási rendszereket⁵.

A Pénzügyi Stabilitási Fórum ugyanezen a napon jelentést tett közzé a pénzügyi rendszer prociklikusságának kezeléséről és a pénzügyi ágazat felelősségteljes juttatási gyakorlatainak alapelveiről⁶, azzal a céllal, hogy összhangot teremtsen az alkalmazottak ösztönzői és a vállalkozások hosszú távú nyereségessége között.

A pénzügyi rendszer prociklikusságának kezeléséről szóló jelentés három területen fogalmaz meg ajánlásokat a prociklikusság enyhítésére: a banki tőkekövetelmények, a hitelezési veszteségekre képzett tartalékkal kapcsolatos banki rendelkezések, valamint a tőkeáttétel és az értékelés területén. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság ajánlásokat bocsátott ki annak a kockázatnak a mérséklése céljából, hogy a szabályozói tőkekeret felerősítheti a sokkok pénzügyi ágazat és reálgazdaság közötti átadását. Az ajánlás többek között a ciklikus VAR-alapú (Value At Risk, kockázatosított érték) tőkebecslések felhasználásának korlátozását javasolja, valamint azt, hogy az újra-értékpapírosítási instrumentumok tekintetében, illetve a nem értékpapírosított hiteltermékek fizetéseképtelenségi és migrációs kockázata tekintetében növeljék a kockázati fedezetet. A Pénzügyi Stabilitási Fórum és a G20-csúcstalálkozó ajánlásainak támogatása céljából a Bázeli Bizottság a G20-csúcstalálkozón meghatározott menetrend alapján a jelenlegi szabályok részletesebb módosításán dolgozik.

A Pénzügyi Stabilitási Fórum felelősségteljes juttatási gyakorlatokra vonatkozó alapelvei a juttatási rendszerek hatékony irányítására szólítanak fel, továbbá arra, hogy a juttatások vegyék figyelembe az összes kockázatot, legyenek arányosak a kockázatok kimenetelével és legyenek összhangban a kockázatok időtartamával. Az alapelvek között megtalálható az is, hogy a juttatási gyakorlatok vállalkozások általi végrehajtásával kapcsolatban szigorítani kell a felügyeletet.

A Bizottság a rosszul kidolgozott juttatási rendszerekből eredő problémák kezelésére azzal tette meg az első lépést, hogy 2009. április 30-án ajánlást fogadott el a jegyzett társaságok igazgatóinak javadalmazási rendszeréről⁷ és a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról⁸. Az ajánlásokat kísérő közlemény jelezte, hogy a tőkekövetelmény-irányelvet módosítani fogják abból a célból, hogy a bankok és a befektetési vállalkozások javadalmazási szabályai prudenciális felügyelet alá kerüljenek.

A javadalmazási politikákkal kapcsolatban az európai bankfelügyelők bizottsága (CEBS) is kidolgozta alapelveit, amelyeket 2009. április 20-án közzétett. Az alapelvek a szervezeteken belül alkalmazott javadalmazási politikákra vonatkoznak, és többek között a következő alapvető szempontokra összpontosítanak: a társasági és az egyéni érdekek összehangolása, a felügyelet és a döntéshozatal irányítása, teljesítménymérés, valamint a javadalmazás formái.

A jelen javaslat szándéka, hogy érvényre juttassa a március 4-i bizottsági közleményben foglalt kötelezettségvállalásokat, e tekintetben megfelel a G20-országok vezetői által megállapított magas szintű nemzetközi célkitűzéseknek.

Végül, a március 4-i közleményben foglalt vállalásokkal összhangban a Bizottság 2009. októberben a tőkekövetelmény-irányelv további módosítására tesz javaslatot, amelynek célja

⁵ Az európai vezetők az Európai Tanács 2009. március 19–20-i ülésén támogatásukat fejezték ki az intézkedésekkel kapcsolatban.

⁶ http://www.fsforum.org/publications/r_0904a.pdf

⁷ A Bizottság ajánlása a 2004/913/EK és a 2005/162/EK ajánlásnak a jegyzett társaságok igazgatóinak javadalmazási rendszere tekintetében történő kiegészítéséről (C(2009)3177/2).

⁸ A Bizottság ajánlása a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról (C(2009)3159/2).

a következő: a likviditási kockázat és a túlzott tőkeáttétel kezelése, dinamikus tőketartalékolási szabályok bevezetése, valamint a közös szabálykönyv kialakításának elősegítése érdekében a tagállamok eltérési és mérlegelési lehetőségeinek megszüntetése.

2. NYILVÁNOS KONZULTÁCIÓ

A kereskedési könyvre és az értékpapírosításra vonatkozó rendelkezések tervezett módosításával kapcsolatban 2009. március 25. és április 29. között nyilvános internetes konzultációt tartottak, ez idő alatt tizennyolc észrevétel érkezett.

A válaszok általában támogatták a Bizottság javaslattervezetének célkitűzéseit. Néhány válaszadó aggodalmát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy az újra-értékpapírosításra vonatkozó megközelítés nem eléggé célzatos. Ezek az aggodalmak abból a feltevésből eredtek, hogy a Bizottság az *összes* újra-értékpapírosítás tőkéből való levonásával egy általános korlátozást kíván bevezetni, azonban a Bizottság szándéka nem ez volt, amit olyan módosításokkal tett egyértelművé, amelyek pontosították a megközelítést.

A javadalmazási politikára vonatkozó javaslattervezetről 2009. április 29. és május 6. között a Belső Piaci Főigazgatóság honlapján újabb online konzultációt tartottak, amelyre huszonhárom válasz érkezett a pénzügyi intézményektől és az ágazat képviselőitől, a tagállamoktól és a szabályozóktól.

A válaszadók többsége támogatta azt az alapelvet, miszerint a bankszektoron belüli javadalmazási politikáknak összhangban kell lenniük a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel, és hogy ezt be kell emelni a tőkekövetelmény-irányelv szerinti felügyeleti felülvizsgálat hatályába.

Egyesek aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy mivel a javadalmazási politikák és gyakorlatok az intézmények egyedi szerkezetéhez és üzleti modelljéhez igazodnak, a tőkekövetelmény-irányelvben meghatározott alapelvek túlságosan előíró jellegűek lehetnek. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a javaslat szövege megfelelő rugalmasságot engedélyez azzal, hogy a vállalkozásokat méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon kötelezi az alapelvek betartására. Más válaszadók amiatt aggódtak, hogy a nem vezető beosztású alkalmazottak javadalmazásának a felügyeleti felülvizsgálat hatályába való beemelése a bankoknál és a befektetési vállalkozásoknál káros hatással lehet az ilyen alkalmazottakra vonatkozó kollektív szerződésekre.

3. HATÁSVIZSGÁLAT

Összességében tizennégy különböző szakpolitikai lehetőséget vizsgáltak meg. Az alábbi összefoglaló az előnyben részesített szakpolitikai lehetőséget és várt hatásait mutatja be.

Kereskedési Könyv

A bankok kereskedési könyveire vonatkozó tőkekövetelmények tekintetében – a Bázeli Bizottság tervezetével összhangban – a következő célzott módosítások fognak életbe lépni:

- Pótlólagos tőketartalék előírása a stresszhelyzetkori VAR és a szokásos VAR alapján. Ez a módosítás várhatóan mintegy megkétszerezi a kereskedési könyvre vonatkozó jelenlegi tőkekövetelményeket.
- A kereskedési könyv esetében a fizetéseképtelenségi kockázatra vonatkozó létező tőkekövetelmények kiterjesztése a kibocsátó fizetéseképtelenségével nem járó veszteségek – például a leminősítések – elkülönítése céljából; ennek oka, hogy a forgalmazott

hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok miatt nemrégiben elszenvedett veszteségekhez a legtöbb esetben nem párosult a kibocsátók tényleges fizetéseképtelensége. E módosítás hatása a bankok válság utáni portfólióinak összetételétől függ.

- A kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó tőkekövetelmények tekintetében a banki könyvben alkalmazott egyszerű kockázati súlyok alapulvétele. E módosítás hatása szintén a bankok portfólióinak válság utáni összetételétől függ.

A bankok általában olyan tőkeszintet tartanak fenn, amely az általuk kidolgozott belső „célok” is megfelel, és amely így a minimális tőkekövetelményeknél magasabb lehet. Következésképpen nem egyszerű megbecsülni, hogy a bankoknak mennyi pótlólagos tőkét kell szerezniük a javasolt módosításoknak való megfeleléshez. Az előírt minimális tőkeszükséglet emelésének hatását részben tompíthatják a létező tőketartalékok. Így például a nagyobb euroövezeti pénzügyi intézmények általános szolvenciamutatója 2008 első félévének végén átlagban 11,4% volt, ez alapján az átlagos tőketartalék (a minimális tőkekövetelmények felett) a kockázati súlyozású eszközök 3,4%-át tette ki.

Újra-értékpapírosítás

A Bázeli Bizottság által kidolgozott megközelítéssel összhangban, a váratlan értékvesztés miatti veszteségek magasabb kockázata miatt az újra-értékpapírosítási pozíciókhoz magasabb tőkekövetelmény járulna, mint az egyéb értékpapírosítási pozíciókhoz.

A különösen összetett újra-értékpapírosítások esetében a javaslatok szigorítják mind az átvilágítási követelményeket (due diligence), mind a végrehajtásukra szolgáló felügyeleti eljárásokat. A különösen összetett újra-értékpapírosításokba történő befektetések esetében a bankoknak igazolniuk kell felügyelőjük felé, hogy teljesítik a szükséges átvilágítási előírásokat. Amennyiben ezt nem képesek megtenni, általános tőkelevonást kell alkalmazni. Amennyiben kiderül, hogy az átvilágítási előírásokat nem megfelelően tartják be, az érintett intézmények a továbbiakban nem végezhetnének ilyen eszközökbe történő befektetést.

Ezen intézkedések hatását a jövőbeni hitelkínálatra, amelynek finanszírozását részben olyan újra-értékpapírosítások kibocsátása teszi lehetővé, mint egyes fedezett adósságjellegű kötelezettségek (collateralized debt obligation, CDO), annak fényében kell értékelni, hogy a válság utáni piaci környezetben milyen mértékben támaszkodnak az említett papírok kibocsátására. A tapasztalatok alapján az európai CDO-kibocsátás nagysága a 2007. évi 88,7 milliárd euróról 2008-ban 47,9 milliárd euróra csökkent. A zsugorodás még jelentősebb lett volna, ha az Európai Központi Bank és a Bank of England nem fogadta volna el fedezetként az értékpapírosítást: 2008-ban a bankok az értékpapírosítási kibocsátás 95%-át „repo”-célokból visszatartották, míg ezen instrumentumok elsődleges piaca a befektetési kedv jelentős csökkenése miatt gyakorlatilag zárva tartott. Ilyen tendenciák mellett a CDO-kibocsátásra és a hitelkínálatra gyakorolt növelő hatás minimálisnak tűnik. Mindazonáltal az intézkedés korlátozhatja az érintett instrumentumok másodlagos piacának felépülését.

Az értékpapírosítási kockázatok közzététele

A közzétételi követelményeket a nemzetközi előírásokkal összhangban több területen, például a kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási kitételek és a mérlegen kívüli eszközök szponzorálása terén is fejleszteni kell.

Ezek a módosítások javítani fogják a befektetőknek a bank kockázati profiljáról alkotott képét, az átláthatóság növelésével ugyanakkor a bank kockázatkezelése is javul. Az európai uniós banki ágazatra nehezedő adminisztratív többletterhet éves szinten mintegy 1,3 millió

EUR-ra becsülik, amelyet várhatóan főként a fejlettebb kockázatkezelési megoldásokat alkalmazó nagyobb intézmények fognak viselni.

A javadalmazási politikák felügyeleti felülvizsgálata

A javasolt módosítások alapján a hitelintézeteknek és a befektetési vállalkozásoknak a hatékony kockázatkezeléssel összhangban álló javadalmazási politikákat kell alkalmazniuk. A vonatkozó alapelvek a tőkekövetelmény-irányelv részei lesznek majd, de összhangjuk biztosítva lesz a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló 2009. április 30-i C(2009) 3159 bizottsági ajánlásban meghatározottakkal.

Az ajánlás vonatkozó alapelveinek kötelezővé tétele növelni fogja a hitelintézetek és befektetési vállalkozások megfelelési rátáját.

A javaslat a vállalkozások számára lehetővé teszi hogy az új kötelezettséget és a magas szintű elveket méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon tartsák be. Ez a megközelítés valószínűleg csökkenteni fogja a vállalkozások kezdeti és folyamatos megfelelési költségeit, ezért előnyben részesítették azzal az alternatívával szemben, amely mérettől függetlenül a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló 2009. április 30-i C(2009) 3159 bizottsági ajánlásban meghatározott alapelvek szigorú és egységes betartását írta volna elő az összes vállalkozás számára.

KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek a közösségi költségvetést érintő vonzatai.

4. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Mivel a javaslat egy hatályos irányelvet módosítana, a legcélszerűbb eszköz egy módosító irányelv. A módosító irányelv jogalapjának egyeznie kell a módosítandó irányelv jogalapjával. A javaslat alapja ezért az EK-Szerződés 47. cikkének (2) bekezdése, amely a vállalkozások, többek között a hitelintézetek tevékenységének megkezdésére és folytatására vonatkozó szabályok összehangolásának jogalapját adja.

Az EK-Szerződés 5. cikkében rögzített szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően, mivel a javasolt intézkedés célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók. Rendelkezései nem lépik túl a célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

Csak közösségi jogalkotással biztosítható, hogy a több tagállamban működő hitelintézetek azonos prudenciális felügyeleti követelményeket legyenek kötelesek teljesíteni, ebben az esetben annak biztosításával, hogy a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások már összehangolt tőkekövetelmény-keretét tovább szigorítják a kereskedési könyvben szereplő elemek tőkekövetelményeinek megszilárdításával, az összetett értékpapírosítások tekintetében megfelelő átvilágítás és fokozott tőkekövetelmények előírásával, valamint a javadalmazási rendszerekkel kapcsolatos egyértelmű szabályok, célszerű felügyeleti eszközök és szankciók bevezetésével.

5. A JAVASLAT RÉSZLETES MAGYARÁZATA

5.1. Újra-értékpapírosítási tőkekövetelmények

(1. cikk (1) és (9) pont, és I. melléklet (3) pont)

Az újra-értékpapírosítások olyan értékpapírosítások, amelyek alapjául értékpapírosítási pozíciók szolgálnak, jellemzően közepes kockázatú értékpapírosítási kitétségek új értékpapírrá alakítása érdekében. A hitelminősítő intézetek és a piaci szereplők általában alacsony kockázatúnak ítélték ezeket az értékpapírokat. Mindazonáltal összetettségük és a kapcsolódó veszteségekkel szembeni érzékenységük miatt az újra-értékpapírosítások magasabb kockázatot hordoznak, mint az egyszerű értékpapírosítások. A javaslat ezért olyan tőkekövetelményeket határoz meg számukra, amelyek szigorúbbak, mint az ugyanolyan minősítésű egyszerű értékpapírosítási pozícióké.

A javaslat ezenkívül szigorított felügyeleti eljárást vezetne be a különösen összetett újra-értékpapírosításokra. A szokásos értékpapírosításokra és újra-értékpapírosításokra alkalmazott szűrőpróbaszerű felügyeleti felülvizsgálat nem eléggé szigorú azon újra-értékpapírosítások esetében, ahol az instrumentumok magas fokú összetettsége miatt kétséges, hogy a bank képes-e teljes mértékben felmérni az alapul szolgáló kitétség jellegét és kockázatait. A javaslat ezért előírja, hogy az ilyen termékekbe befektető bankok vonatkozó átvilágítási előírásoknak való megfelelést minden ilyen jellegű befektetésnél ellenőrizni kell. A CEBS azzal segíti a felügyeleti gyakorlatok összehangolását, hogy megállapítja az „igen összetett” újra-értékpapírosítások körét, így a felügyelők az ilyen instrumentumokkal kapcsolatban eseti alapon ellenőrizni tudják, hogy az intézmények képesek-e a helyes átvilágítás elvégzésére. Abban a kivételes esetben, ha a bank nem tudja igazolni felügyelője felé, hogy a szóban forgó igen összetett újra-értékpapírosítás tekintetében elvégezte az előírt átvilágítást, akkor az érintett pozícióra 1250%-os kockázati súlyt kell alkalmazni. Ez a tőkekövetelmény a 2010. december 31. után újonnan kibocsátott újra-értékpapírosításokra vonatkozik, 2014. december 31-ét követően pedig csak akkor alkalmazandó egy létező újra-értékpapírosítási pozícióra, ha abban ez után az időpont után új alapul szolgáló kitétséget iktatnak be vagy cserélnek. Következésképpen az 1250%-os kockázati súly nem alkalmazható a bankok újra-értékpapírosításokban levő örökölt pozícióira (kivéve ha az érintett pozíciók alapul szolgáló kitétségei 2014 végét követően módosulnak).

5.2. Technikai módosítások

(1. cikk (5) pont és II. melléklet (4) pont); 1. cikk (7) pont; 2. cikk (2) és (3) pont; I. melléklet (2) pont és II. melléklet (2) pont)

A Bizottság és a CEBS 2006-ban létrehozta a tőkekövetelmény-irányelv átültetésével foglalkozó csoportot, amelynek célja, hogy elősegítse a tőkekövetelmény-irányelv Európa-szerte koherens végrehajtását és alkalmazását. A csoport szerint az irányelv egyes technikai rendelkezéseit pontosítani kell; ezzel összhangban a módosító irányelv például egyértelműsíti, hogy az elszámolási kockázat a nem-kereskedési könyvre is vonatkozik.

5.3. Közzétételi követelmények

(1. cikk (11) pont és I. melléklet (4) pont)

A javaslat az intézmények értékpapírosítási kitétségeivel kapcsolatban megszigorítja a tőkekövetelmény-irányelv meglévő közzétételi követelményeit. A jövőben a közzétételi követelmények nem csak a nem-kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciókra vonatkoznak, hanem a kereskedési könyvben szereplőkre is.

5.4. Az értékpapírosítások piaci kockázattal kapcsolatos tőkekövetelményei

(1. cikk (4), (6) és (8) pont; 2. cikk (1) pont; II. melléklet, (1) pont)

A kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciók tőkekövetelményeit jelenleg úgy számítják, mintha ezek az instrumentumok szokásos hitelviszonyt megtestesítő pozíciók lennének. Ezzel szemben a banki könyvben különálló, pontosabb és kockázaterzékenyebb tőkekövetelmények érvényesek. A javaslat értelmében a kereskedési könyvre vonatkozó tőkekövetelményeknek a banki könyvben található egyenértékű értékpapírokra vonatkozó tőkekövetelményeken kell alapulniuk.

5.5. Belső modellen alapuló tőkekövetelmények a piaci kockázatokra

(II. melléklet (3) pont)

Az intézmények a kereskedési könyvben szereplő piaci kockázatok tekintetében jelenleg olyan saját modellek segítségével is kiszámíthatják a tőkekövetelményeket, amelyek a potenciális veszteségeket jövőbeli kedvezőtlen piaci fejleményekből becslik. 2007–2008-ban nyilvánvalóvá vált, hogy a belső modellek stresszhelyzetben rendszeresen alulbecsülték a potenciális veszteséget. A piaci feltételek romlásával ez elégtelen tőkekövetelményekhez és a bankok tőkájének ciklikus ingadozásához vezetett. Az irányelv erre reagálva több tekintetben is szigorítani fogja a belső modelleken alapuló tőkekövetelményeket:

- hosszan tartó kedvezőtlen piaci körülmények esetén a potenciális veszteségeket külön-külön kell majd becsülni, ami fokozza a modellek stresszhelyzeti rugalmasságát és csökkenti prociklikusságra való hajlamukat;
- az intézményeknek nem csak a kereskedési könyvben szereplő, hitelviszonyt megtestesítő elemek fizetési képtelenségéből származó veszteségek kockázatát kell megbecsülniük, hanem a hitelképesség fizetési képtelenséggel nem járó romlásából eredő potenciális veszteségeket is;
- azon kételyek eloszlatása érdekében, amelyek szerint a belső modellek nem feltétlenül képesek az értékpapírosítási pozíciók egyedi kockázati profiljának megfelelő elkülönítésére, az intézményeknek a kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciók kockázata tekintetében egy külön szabványosított tőkekövetelményt kell kiszámítaniuk.

5.6 Javadalmazási politikák

(1. cikk (2) és (3) pont); I. melléklet (1) pont és (4) pont (iii) alpont)

A jelenlegi európai felügyeleti keretben nincs arra vonatkozó kifejezett előírás, hogy a pénzügyi intézmények javadalmazási politikáját felügyeleti felvigyázás alá kell vetni. Következésképpen a felügyeleti hatóságok általában nem vizsgálták kiemelten a javadalmazási politikák kockázataira és hatékony kockázatkezelésre gyakorolt hatását.

A tőkekövetelmény-irányelv ez irányú javasolt módosításának célja, hogy:

- arra kötelezze a hitelintézeteket és a befektetési vállalkozásokat, hogy a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló, annak alkalmazását elősegítő javadalmazási politikákat és gyakorlatokat folytassanak, amelyek a helyes javadalmazás magas szintű elveire támaszkodnak;
- a javadalmazási politikákat beemelje a tőkekövetelmény-irányelv szerinti felügyeleti felülvizsgálat hatályába annak érdekében, hogy a felügyelők előírassák a vállalkozás számára az esetleg feltárt problémák megszüntetését;

- gondoskodjon arról, hogy a felügyeleti hatóságok pénzügyi vagy nem pénzügyi szankciókat (köztük bírságokat) is alkalmazhassanak azon vállalkozásokkal szemben, amelyek elmulasztják a kötelezettség teljesítését.

A javasolt előírás a hitelintézetekre vonatkozik, továbbá a 2006/49/EK irányelv 34. cikke értelmében a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004/39/EK irányelv hatályába tartozó befektetési vállalkozásokra.

A javasolt kötelezettség hatálya azon munkavállalók javadalmazására korlátozódik, akiknek a szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol a bank vagy a befektetési vállalkozás kockázati profiljára. Az előírás tehát az azon személyekre vonatkozó javadalmazási politikákat érinti, akiknek döntései befolyásolhatják az intézmény által vállalt kockázatok szintjét.

A helyes javadalmazás magas szintű elvei nem kívánják megszabni a javadalmazás összegét és formáját, saját javadalmazási politikájuk kidolgozásáért és alkalmazásáért továbbra is az intézmények felelősek. A vállalkozások rugalmasan, azaz méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon alkalmazhatják az alapelveket. A hitelintézetek és a befektetési vállalkozások eltérő tevékenységeket folytatnak és különböző a kockázattűrő képességük, ennek megfelelően a javadalmazási rendszerek és az alapelvek alkalmazása is változik.

A felügyeleti felülvizsgálat során folytatott prudenciális felügyelet elsősorban arra összpontosít, hogy a javadalmazási politikák és gyakorlatok a vállalkozás tevékenységének jellegét is figyelembe véve összhangban vannak-e a hatékony kockázatkezeléssel. A felügyeleti értékelések összehangolása érdekében, és hogy támogassa a vállalkozásokat az alapelvek betartásában, a javaslat előírja, hogy a CEBS gondoskodjon a helyes javadalmazási politikáról szóló iránymutatásról.

Ha egy felügyelő problémát tár fel, akkor előírhatja, hogy a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás minőségi vagy mennyiségi intézkedést hozzon a probléma megszüntetésére. Az ilyen intézkedések közé tartozhat az a (minőségi) előírás, hogy a vállalkozás a javadalmazási rendszer megváltoztatásával – az abban rejlő kockázatok csökkentése érdekében – szüntesse meg a problémát, továbbá adott esetben az a (mennyiségi) előírás, hogy a vállalkozás a kockázat ellensúlyozására emelje szavatolótőkéjének szintjét.

Emellett a tőkekövetelmény-irányelvben jogot kell adni arra, hogy az illetékes hatóságok az irányelv követelményeinek megszegése esetén (ideértve a javadalmazási politikával kapcsolatos előírásokat is) szankciókat szabhassanak ki. Ez a szankcionálási jog elkülönül attól a jogtól, amely alapján a vállalkozások minőségi vagy mennyiségi intézkedésekre kötelezhetők. A tőkekövetelmény-irányelv 54. cikkének javasolt módosítása azt a célt szolgálja, hogy a felügyelők pénzügyi és nem pénzügyi szankciókat is alkalmazhassanak, és hogy e szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek.

A tőkekövetelmény-irányelv szóban forgó javasolt módosítása a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló bizottsági ajánlást egészíti ki. A bizottsági ajánlásban részletesebben meghatározott alapelveket, a CEBS iránymutatásával együtt, figyelembe kell venni a tőkekövetelmény-irányelv szerinti kötelezettségek teljesítéséhez, mivel további iránymutatást adnak arról, hogy a kötelezettségek miként teljesíthetők, a szabályozók számára pedig keretet biztosítanak a vállalkozások javadalmazási rendszereinek az értékeléséhez.

5.7 A felügyeleti felülvizsgálat fogalmának tisztázása a 136. cikk (2) bekezdésében

A 136. cikk (2) bekezdésének javasolt új albekezdése azt kívánja tisztázni, hogy a felügyeleti felülvizsgálat végrehajtásakor az illetékes hatóságoknak a hitelintézetek belső tőkéjére

vonatkozó, 123. cikk szerinti értékelés mennyiségi és minőségi szempontjait, valamint a hitelintézetek 22. cikk szerinti rendszereit, eljárásait, mechanizmusait és stratégiáit is figyelembe kell venniük. Ez a rendelkezés a felülvizsgálat teljes folyamatára érvényes, tehát nem korlátozódik a javadalmazási politikákkal és gyakorlatokkal kapcsolatos új követelményekre. Célja az, hogy lehetővé tegye az európai uniós felügyeleti gyakorlatok további konvergenciáját.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvnek a kereskedési könyvre és az újraértékpapírosításra vonatkozó tőkekövetelmények, továbbá a javadalmazási politikák felügyeleti felülvizsgálata tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁹,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően¹⁰,

mivel:

- (1) A bankszektor túlzott és felelőtlen kockázatvállalása egyes pénzügyi intézmények csődjéhez, valamint tagállami és globális szintű rendszerproblémákhoz vezetett. Noha az ilyen kockázatvállalás okai sokrétűek és összetettek, a felügyeletért és szabályozásért felelős testületek, köztük a G20-ak és az európai bankfelügyelők bizottsága, egyetértenek abban, hogy ahhoz egyes pénzügyi intézmények helytelen javadalmazási rendszere is hozzájárult. Az olyan javadalmazási politikák, amelyek az intézmény kockázattűrő képességét meghaladó kockázatok vállalására ösztönöznek, alááshatják a hatékony és eredményes kockázatkezelést és súlyosbíthatják a túlzott kockázatvállalási magatartást.
- (2) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹ előírja, hogy a hitelintézetek a kitétségeikhez kapcsolódó kockázatok kezelésére rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat alkalmazzanak. A befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² értelmében az említett előírás a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ szerinti befektetési vállalkozásokra is alkalmazandó. A 2006/48/EK irányelv előírja, hogy az illetékes hatóságok vizsgálják felül ezeket a rendszereket, stratégiákat,

⁹ HL C , , o.

¹⁰ HL C , , o.

¹¹ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

¹² HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

¹³ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

eljárásokat és mechanizmusokat, továbbá állapítsák meg, hogy az érintett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás szavatolótkéje elegendő-e a hitelintézet vagy vállalkozás létező vagy esetlegesen felmerülő kitétségeihez kapcsolódó kockázatok eredményes kezeléséhez és fedezéséhez. A bankcsoportok vonatkozásában a felügyeletet összevont alapon végzik, amelybe az összes joghatóság alá tartozó bármely pénzügyi holdingtársaság és a kapcsolódó vállalkozásnak minősülő pénzügyi intézmények is beletartoznak.

- (3) Annak elkerülése érdekében, hogy a rosszul kidolgozott javadalmazási rendszerek esetleg káros hatást gyakoroljanak az eredményes kockázatkezelésre és az egyes személyek kockázatvállalási magatartásának ellenőrzésére, a 2006/48/EK irányelv előírásait ki kell egészíteni a hitelintézetek és befektetési vállalkozások arra irányuló kötelezettségével, hogy a kockázati profilra szakmai tevékenységük révén lényeges hatással bíró munkavállalók tekintetében a hatékony kockázatkezeléssel összhangban álló javadalmazási politikákat és gyakorlatokat hozzanak létre és tartsanak fenn.
- (4) A túlzott és felelőtlen kockázatvállalás alááshatja a pénzügyi intézmények pénzügyi megbízhatóságát és a bankrendszer stabilitását, ezért fontos, hogy a javadalmazási politikákra és gyakorlatokra vonatkozó új kötelezettséget egységes módon teljesítsék. Célszerű tehát meghatározni a helyes javadalmazás alapelveit annak érdekében, hogy a javadalmazási rendszer ne ösztönözzön egyes személyeket túlzott kockázatvállalásra és összhangban álljon az intézmény kockázatvállalási hajlandóságával, értékeivel és hosszú távú érdekeivel. Annak biztosítása érdekében, hogy a javadalmazási politikák kidolgozása a pénzügyi intézmény kockázatkezelésének szerves részévé váljon, a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás irányító testületének (felügyeleti szervének) létre kell hoznia az alkalmazandó általános elveket, a politikákat pedig legalább évente független belső felülvizsgálatnak kell alávetni.
- (5) A javadalmazási politikának törekednie kell arra, hogy az alkalmazottak személyes érdekeit összehangolja az érintett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás hosszú távú érdekeivel. A javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek értékelése során a hosszú távú teljesítményre kell összpontosítani és figyelembe kell venni a teljesítmény tekintetében fennálló kockázatokat is. A teljesítményértékelést többéves, például 3–5 évet átölelő, keretbe kell helyezni annak biztosítása érdekében, hogy az értékelési folyamat alapja a hosszú távú teljesítmény legyen, és hogy a javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek tényleges kifizetése a vállalkozás üzleti ciklusának egészére legyen elosztva.
- (6) A pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló, 2009. április 30-i bizottsági ajánlásban¹⁴ meghatározott helyes javadalmazási politikák a vállalkozások e kötelezettségének teljesítésével kapcsolatban olyan alapelveket is tartalmaznak, amelyek összhangban vannak az ezen irányelvben meghatározott alapelvekkel és azokat kiegészítik.
- (7) A javadalmazásra vonatkozó rendelkezések – értelemszerűen – nem sérthetik a szociális partnerek jogait a kollektív tárgyalásokban.
- (8) A gyors és eredményes végrehajtás érdekében az illetékes hatóságoknak jogot kell biztosítani arra, hogy a 2006/48/EK irányelv szerinti követelmények megsértése esetén pénzügyi vagy nem pénzügyi intézkedéseket vagy szankciókat hozzanak, beleértve annak az előírását is, hogy a javadalmazási politikák legyenek összhangban a hatékony

¹⁴ C(2009) 3159.

és eredményes kockázatkezeléssel. Az intézkedéseknek és szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

- (9) A helytelen javadalmazási rendszerekből eredő kockázatok eredményes felügyeleti felvigyázása érdekében a hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások által elfogadott javadalmazási politikákat és gyakorlatokat be kell emelni a 2006/48/EK irányelv szerinti felügyeleti felülvizsgálat hatályába. A felülvizsgálat során a felügyelőknek értékelniük kell, hogy az említett politikák és gyakorlatok valószínűsíthetően túlzott kockázatvállalásra ösztönzik-e a szóban forgó munkavállalókat.
- (10) A javadalmazási politikák és gyakorlatok értékelésével kapcsolatos felügyeleti konvergencia előmozdítása érdekében az európai bankfelügyelők bizottságának gondoskodnia kell arról, hogy álljon rendelkezésre a bankszektor helyes javadalmazási politikáiról szóló iránymutatás. Az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságának célszerű támogatnia az iránymutatás kidolgozását, mivel az a befektetési szolgáltatások nyújtásában, továbbá a hitelintézetek, valamint a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ szerinti befektetési vállalkozások által végzett befektetési tevékenységekben részt vevő személyekre vonatkozó javadalmazási politikákra is alkalmazandó.
- (11) A rosszul kidolgozott javadalmazási politikák és ösztönző rendszerek elfogadhatatlan szintre képesek fokozni a hitelintézetek és befektetési vállalkozások kockázatait, ezért célszerű, hogy az illetékes hatóságok az érintett jogalanyokkal kapcsolatban olyan minőségi vagy mennyiségi intézkedéseket hozzanak, amelyek célja a 2. pillérbe tartozó felügyeleti felülvizsgálat során feltárt problémák kezelése. Az illetékes hatóságok számára rendelkezésre álló minőségi intézkedések közé tartozik annak előírása, hogy a hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások csökkentsék a tevékenységeikben, termékeikben vagy rendszereikben – ideértve a javadalmazási rendszereket is, ha azok nem állnak összhangban a hatékony kockázatkezeléssel – rejlő kockázatot. Mennyiségi intézkedés lehet például a szavatolótóke emelésének előírása.
- (12) Annak érdekében, hogy a piac számára megfelelő átláthatóságot biztosítsanak javadalmazási politikáik és a kapcsolódó kockázatok tekintetében, a hitelintézeteknek és a befektetési vállalkozásoknak tájékoztatást kell közzétenniük az azon munkavállalókra vonatkozó javadalmazási politikáikról és gyakorlataikról, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára. Ez a kötelezettség azonban nem sértheti a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁶.
- (13) A hitelintézet esetleg felmerülő kockázatainak felülvizsgálatát eredményes felügyeleti intézkedéseknek kell követniük. A közös felügyeleti határozatok előmozdítása és a közösségi versenyfeltételek egyenlőségének biztosítása céljából ezért további konvergenciára kell törekedni.
- (14) Az olyan értékpapírosítások esetében, amelyek más értékpapírosításokat alakítanak át és a szokásos értékpapírosításoknál nagyobb hitelkockázattal rendelkeznek, indokolt olyan különálló tőkekövetelményeket meghatározni, amelyek egyértelműen elriasztják

¹⁵ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

¹⁶ HL L 281., 1995.11.23., 1. o.

a hitelintézeteket és a befektetési vállalkozásokat a különösen összetett és kockázatos értékpapírosításokba történő befektetésektől.

- (15) Az újra-értékpapírosításokba befektető bankoknak a 2006/48/EK irányelv értelmében az alapul szolgáló értékpapírosítások és az azok végső alapjául szolgáló nem értékpapírosítási kitétségek tekintetében is átvilágítást kell végezniük. Az értékpapírosítási struktúrák rétegeinek összetettségétől és az újra-értékpapírosítások végső alapjául szolgáló nem értékpapírosítási kitétségek összetettségétől vagy sokféleségétől (vagy mindkettőtől) függően az előírt átvilágítás végrehajtása adott esetben lehetetlen vagy gazdaságtalan (vagy mindkettő) lehet. Ez a helyzet különösen akkor jöhet létre, ha a végső alapul szolgáló kitétségek tőkeáttételes felvásárlásokból vagy projektfinanszírozásból állnak. Ezekben az esetekben az intézményeknek nem szabad az ilyen igen összetett újra-értékpapírosításokba befektetniük. Az előírt átvilágítás felülvizsgálata során az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell szentelniük az ilyen igen összetett értékpapírosításokra, és célszerű előírniuk azok teljes levonását a tőkéből, kivéve ha meggyőző bizonyítékot kapnak arra vonatkozóan, hogy az intézmény minden egyes igen összetett újra-értékpapírosítási kitétség esetében elvégezte a 2006/48/EK irányelvben előírt átvilágítást, amely a végső alapul szolgáló kitétségekre is kiterjedt.
- (16) Az igen összetett újra-értékpapírosítások átvilágítására vonatkozó felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának előmozdítása céljából az európai bankfelügyelők bizottságának iránymutatást kell készítenie, amelyben meg kell adni az „igen összetettnek” minősülő újra-értékpapírosítások fogalommeghatározását vagy kritériumait. A fogalommeghatározást vagy a kritériumokat a piaci gyakorlatok alakulásához kell igazítani.
- (17) A 2006/49/EK irányelv prudens értékelési szabályait minden valós értéken értékelt instrumentum esetében alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy az a kereskedési könyvben vagy a nem kereskedési könyvben található-e. Indokolt tisztázni, hogy amennyiben a prudens értékelés a tényleges számviteli nyilvántartásnál alacsonyabb könyv szerinti értéket eredményez, a különbség abszolút értékét le kell vonni a szavatolótőkéből.
- (18) Az intézmények számára választási lehetőséget kell biztosítani a között, hogy az ezen irányelv értelmében 1250%-os kockázati súllyal figyelembe vett értékpapírosítási pozíciók tekintetében tőkekövetelményt alkalmaznak-e vagy levonják azokat a szavatolótőkéből; e tekintetben mellékes, hogy az érintett pozíciók a kereskedési vagy a nem kereskedési könyvben szerepelnek-e.
- (19) Az elszámolási kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeket a nem kereskedési könyvre is alkalmazni kell.
- (20) Az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor intézményeknek nem szabad lehetőséget adni a burkolt támogatás tilalmának kikerülésére azzal a módszerrel, hogy a támogatást kereskedési könyvük felhasználásával nyújtják.
- (21) Az ezen irányelvben kifejezetten előírt közzétételek sérelme nélkül, a közzétételi követelmények céljának azt kell tekinteni, hogy a piaci szereplők számára pontos és átfogó információkkal szolgáljanak az egyes intézmények kockázati profiljáról. Indokolt ezért előírni, hogy az intézmények az irányelvben kifejezetten nem szereplő, de a cél megvalósításához szükséges további információkat is közzétegyék.
- (22) Annak érdekében, hogy a 2006/48/EK irányelvet a Közösség egészében egységesen hajtsák végre, a Bizottság és az európai bankfelügyelők bizottsága 2006-ban

munkacsoportot hozott létre (a tőkekövetelmény-irányelv átültetésével foglalkozó csoport), amelynek feladata az irányelv végrehajtásával kapcsolatos kérdések megvitatása és megoldása. A csoport szerint a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv egyes technikai rendelkezéseit pontosítani kell. Ezért helyénvaló az említett rendelkezések kiigazítása.

- (23) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció külső hitelminősítése a befektető intézmény által nyújtott hitelkockázati fedezet hatását is tartalmazza, az intézmény nem élhet az ebből a fedezetből származó alacsonyabb kockázati súllyal. Ez azonban nem vezethet az értékpapírosítás tőkéből való levonásához, amennyiben léteznek olyan, az érintett hitelkockázati fedezetet figyelmen kívül hagyó módszerek, amelyekkel meghatározható a pozíció tényleges kockázatának megfelelő kockázati súly.
- (24) Az értékpapírosítás területén célszerű jelentősen szigorítani az intézmények közzétételi követelményeit. A követelményeknek különösen a kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciók kockázataira kell figyelemmel lenniük.
- (25) Az értékpapírosításra vonatkozó egyedi tőkekövetelményeket indokolt összehangolni a banki könyvben szereplő tőkekövetelményekkel, mivel utóbbiak az értékpapírosítási pozíciók pontosabb és kockázatérzékenyebb kezelését teszik lehetővé.
- (26) A közelmúlt gyenge teljesítményét látva indokolt szigorítani a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények kiszámításának belső modelljeivel kapcsolatos előírásokat. Kiegészítésük különösen a kereskedési könyvben szereplő hitelkockázatok elkülönítése céljából indokolt. Ezenkívül a tőkekövetelmények részévé kell tenni egy olyan stresszhelyzeti elemet, amely a piaci feltételek romlása esetén a prociklikusságra való hajlam csökkentése érdekében szigorítaná a tőkekövetelményeket. Mivel az utóbbi időben az értékpapírosítási pozíciók belső modelleken alapuló megközelítésekkel való kezelése komoly problémákat okozott, célszerű korlátozni az intézmények lehetőségét a kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciók modellezésére, illetve a kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciók esetében eleve indokolt szabványosított tőkekövetelményeket előírni.
- (27) A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/48/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

- (1) A 4. cikk a következő 40a. és 40b. ponttal egészül ki:
 - „40a. újra-értékpapírosítás: olyan értékpapírosítás, ahol az alapul szolgáló kitétségek közül egy vagy több megfelel az értékpapírosítási pozíció meghatározásának;
 - 40b. újra-értékpapírosítási pozíció: újra-értékpapírosítással szembeni kitétség;”
- (2) A 22. cikk a következőképpen módosul:
 - (a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
 - „(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megkövetelik, hogy minden hitelintézet megbízható vállalatirányítási rendszerrel rendelkezzen, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kitétségekhez kapcsolódó kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére

és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat – beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat –, valamint a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló, annak alkalmazását előmozdító javadalmazási politikákat és gyakorlatokat foglal magában.”

(b) A cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az európai bankfelügyelők bizottsága gondoskodik egy olyan, a helyes javadalmazási politikáról szóló iránymutatásról, amely megfelel az V. melléklet 22. pontjában meghatározott alapelveknek. Az európai értékpapírpiacon szabályozók bizottsága – azon javadalmazási politikák tekintetében, amelyek azokra a munkavállalókra vonatkoznak, akik a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti befektetési szolgáltatások és tevékenységek végzésében részt vesznek – az európai bankfelügyelők bizottságával szorosan együttműködve gondoskodik az iránymutatás kidolgozásáról.”

(3) Az 54. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok gondoskodnak arról, hogy saját illetékes hatóságaiknak az első bekezdés alkalmazásában jogában álljon pénzügyi vagy nem pénzügyi szankciókat kiszabni vagy intézkedéseket hozni. A szankcióknak vagy intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.”

(4) Az 57. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az első bekezdés r) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„r) Azon értékpapírosítási pozíciók kitétségi összege, amelyek az IX. melléklet 4. része szerint 1 250 % kockázati súlyt kapnak és a kereskedési könyvben szereplő azon értékpapírosítási pozíciók kitétségi összege, amelyek ugyanazon hitelintézet nem kereskedési könyvében 1 250 % kockázati súlyt kapnának.”

(b) A cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az r) pont alkalmazásában a kitétségi összegeket a IX. melléklet 4. része szerint kell számítani.”

(5) A 64. cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A szavatolótőke számításakor a hitelintézetek a 2006/49/EK irányelv VII. mellékletének B. részében szereplő követelményeket minden valós értéken értékelt eszközre alkalmazzák, és nem számíthatják bele a szavatolótőkébe azokat az összegeket, amelyek az említett követelmények miatti kiigazításokhoz szükségesek.”

(6) A 66. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az 57. cikk l)–r) pontjában említett tételek összegének felét le kell vonni az említett cikk a)–c) pontjában meghatározott tételek teljes összegéből, amelyet csökkenteni kell az i)–k) pont tételeivel és a d)–h) pont tételeinek felével az ezen cikk (1) bekezdése korlátozásainak alkalmazása mellett. Amennyiben az 57. cikk l)–r) pontjában említett tételek összegének fele meghaladja a d)–h) pont tételeinek összegét, akkor ezt a többletösszeget le kell

vonni az említett cikk a)–c) pontjában említett elemeknek az i)–k) pont tételeivel csökkentett összegéből.

Az 57. cikk r) pontjában említett tételeket nem kell levonni, ha ezeket a 75. cikk alkalmazásában bevonták a kockázattal súlyozott kitettségérték számításába a IX. melléklet 4. részének meghatározása szerint, vagy bevonták a tőkekövetelmények számításába a 2006/49/EK irányelv I. melléklete szerint.”

(7) A 75. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) valamennyi üzleti tevékenységük tekintetében a devizaárfolyam-kockázat, az elszámolási kockázat és az árukockázat esetén a 2006/49/EK irányelv 18. cikkével összhangban meghatározott tőkekövetelmények;”

(8) A 101. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A befektetők potenciális vagy tényleges veszteségei csökkentésének érdekében a következő intézmények nem nyújthatnak segítséget az értékpapírosításhoz a szerződéses kötelezettségeiket meghaladóan:

a) az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet, amely az értékpapírosítás vonatkozásában a következők bármelyikét tette:

i. a 95. cikk szerint számította ki a kockázattal súlyozott kitettségértéket;

ii. kereskedési könyvből eszközöket értékesített egy különleges értékpapírosítási célú gazdasági egységnek, és így már nem tart fenn tőkét az említett eszközök egyedi kockázata tekintetében;

b) szponzor hitelintézet.”

(9) Az irányelv a 122a. cikk után a következő 122b. cikkel egészül ki:

„122b. cikk

1. Az általános újra-értékpapírosítási pozíciók IX. melléklet 4. része szerinti kockázati súlyaitól függetlenül az illetékes hatóságok előírják, hogy a hitelintézetek 1250%-os kockázati súlyt alkalmazzanak az igen összetett újra-értékpapírosításokban vállalt pozíciókra, kivéve ha a hitelintézet minden egyes érintett újra-értékpapírosítási pozíció tekintetében bizonyította az illetékes hatóság számára, hogy megfelel a 122a. cikk (4) és (5) bekezdésében szereplő követelményeknek.

2. Az (1) bekezdés a 2010. december 31. után kibocsátott újra-értékpapírosításokban vállalt pozíciókra alkalmazandó. A létező újra-értékpapírosításokban vállalt pozíciók tekintetében az (1) bekezdés 2014. december 31. után alkalmazandó, amennyiben ez után az időpont után új alapul szolgáló kitettséget iktatnak be vagy cserélnek.”

A 136. cikk (2) bekezdése a következő bekezdéssel egészül ki:

„A 124. cikkel összhangban végrehajtott felügyeleti felülvizsgálati eljárás során a szavatolótoke megfelelő szintjének megállapítása céljából az illetékes hatóságok értékelik, hogy szükség van-e a minimális szintet meghaladó egyedi szavatolótoke-követelmény előírására annak érdekében, hogy a következőket figyelembe véve elkülönítsék azokat a kockázatokat, amelyek a hitelintézetnél felmerülhetnek:

- a) a hitelintézetek 123. cikkben említett, belső tőkére vonatkozó értékelésének mennyiségi és minőségi szempontjai;
- b) a hitelintézetek 22. cikkben említett rendszerei, eljárásai és mechanizmusai;
- c) a 124. cikkkel összhangban végrehajtott felügyeleti felülvizsgálati eljárás eredménye.”

(10) A 145. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A hitelintézetek formális elveket fogadnak el az (1) és (2) bekezdésekben megállapított közzétételi követelményeknek való megfelelésre, valamint szabályzatokkal rendelkeznek közzétételeik helyénvalóságának értékelésére, ideértve azok gyakoriságát és az adatok ellenőrzését. A hitelintézetek elveket határoznak meg annak értékelésére is, hogy közzétételeik átfogóan beszámolnak-e kockázati profiljukról a piaci szereplőknek.

Amennyiben a közzétételek nem számolnak be átfogóan a kockázati profilról a piaci szereplőknek, úgy a hitelintézetek nyilvánosan közzéteszik az ehhez az (1) bekezdésben előírtakon túl szükséges információkat. Mindazonáltal csak olyan információt kötelesek közzétenni, amely lényeges és a XII. melléklet 1. részében meghatározott technikai kritériumok szerint nem minősül titkosnak vagy bizalmasnak.”

(11) A mellékletek ezen irányelv I. mellékletének megfelelően módosulnak.

2. cikk

A 2006/49/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

(1) A 3. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a következő t) ponttal egészül ki:

„t) „értékpapírosítási pozíció” és „újra-értékpapírosítási pozíció”: a 2006/48/EK irányelvben meghatározott értékpapírosítási pozíció és újra-értékpapírosítási pozíció.”

(2) A 17. cikk (1) bekezdésében a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy intézmény az ezen irányelv II. melléklete alkalmazásában a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkének megfelelően számítja ki, abban az esetben a 2006/48/EK irányelv VII. melléklete, 1. részének 36. pontjában előírt számítás céljára az alábbiakat kell alkalmazni:”

(3) A 18. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kereskedési könyvre vonatkozóan a 28–32. cikkben megállapított módszereknek és opcióknak, valamint az I., II. és VI. mellékletnek megfelelően számított tőkekövetelmény, valamint adott esetben az V. melléklet alapján számított tőkekövetelmény, a nem kereskedési könyvre vonatkozóan a II. melléklet 1–4. pontja szerint számított tőkekövetelmény.”

(4) A mellékletek ezen irányelv II. mellékletének megfelelően módosulnak.

3. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

1. A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2010. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

I. MELLÉKLET

A 2006/48/EK irányelv V., VI., IX. és XII. melléklete a következőképpen módosul:

(1) Az V. melléklet a következő 11. szakasszal egészül ki:

„11. JAVADALMAZÁSI POLITIKÁK

22. A munkavállalók azon kategóriáira vonatkozó javadalmazási politikák meghatározásakor és alkalmazásakor, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, a hitelintézeteknek méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon kell betartaniuk az alábbi elveket:

- a) A javadalmazási politika összhangban van a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel és elősegíti annak alkalmazását, és nem ösztönöz a hitelintézet kockázattűrő képességét meghaladó kockázatok vállalására;
- b) a javadalmazási politika összhangban van a hitelintézet üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és hosszú távú érdekeivel;
- c) a hitelintézet irányító testülete (felügyeleti szerve) megállapítja a javadalmazási politika általános elveit és felelős annak végrehajtásáért;
- d) a javadalmazási politika végrehajtását legalább évente egyszer központi és független belső felülvizsgálatnak kell alávetni annak ellenőrzése céljából, hogy megfelel-e az irányító testület (felügyeleti szerv) által meghatározott javadalmazási politikáknak és eljárásoknak;
- e) amennyiben a javadalmazást a teljesítményhez kötik, a javadalmazás teljes összege az egyén és az érintett szervezeti egység teljesítményének együttes értékelésén, valamint a hitelintézet általános eredményességén alapul;
- f) a teljes javadalmazás rögzített és változó összetevői megfelelő egyensúlyban vannak; a rögzített összetevő a teljes javadalmazás kellően nagy hányadát jelenti, hogy teljes mértékben rugalmas bónuszpolitika érvényesülhessen, többek között lehetőség legyen a bónuszfizetés megvonására;
- g) a szerződés idő előtti megszűnéséhez kapcsolódó kifizetések az adott időszakban elért teljesítményt tükrözik és kialakításuk olyan, hogy nem jutalmazza a teljesítmény elmaradását;
- (h) a bónusz vagy bónuszpool kiszámításához használt teljesítménymérés tartalmazza a jelenlegi és jövőbeli kockázatoknak megfelelő kiigazítást és figyelembe veszi a tőke költségét és a szükséges likviditást;
- (i) nagy összegű bónuszok esetében a kifizetés jelentős része későbbi időszakra halasztódik és a vállalkozás jövőbeli teljesítményéhez kapcsolódik.

(2) A VI. melléklet 1. része a következőképpen módosul:

(a) A 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. A 9. 10. és 11. pont sérelme nélkül a regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitétségek vonatkozásában az intézményi kitétségekkel azonos kockázati súlyt kell alkalmazni, a 11a. pontra is

figyelemmel. Ez az elbírás független a 80. cikk (3) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör gyakorlásától. A rövid lejáratú kitettségek 31., 32. és 37. pontban meghatározott kedvezőbb elbírálása nem alkalmazható.”

(b) A melléklet a következő 11a. ponttal egészül ki:

„11a. A 9. 10. és 11. pont sérelme nélkül a tagállamok regionális kormányzataival és helyi hatóságaival szembeni, az adott regionális kormányzat és helyi hatóság pénznemében denominált és finanszírozott kitettségekhez 20%-os kockázati súlyt kell rendelni.”

(3) A IX. melléklet a következőképpen módosul:

(a) A 3. részben az 1. pont a következő c) ponttal egészül ki:

„c) A hitelértékelés sem részben, sem egészben nem alapulhat maga a hitelintézet által biztosított, előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson.”

(b) A 4. rész a következőképpen módosul:

i. Az 5. pont a következő mondattal egészül ki:

„Ha a 3. rész 1. pontjának c) alpontjában meghatározott követelmény miatt eszközfedezet melletti értékpapír-kibocsátási pozícióra nem használható külső hitelminősítő intézmény által készített hitelminősítés, akkor a hitelintézet az értékpapír kockázattal súlyozott kitettségének kiszámításához egy likviditási ügylethez rendelt kockázati súlyt is használhat, ha az ABCP-program keretében kibocsátott értékpapír és a likviditási ügylet egymást átfedő pozícióval rendelkezik.”

ii. A 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. A 8. pontra is figyelemmel, egy minősített értékpapírosítási vagy újra-értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a kitettségértékre az ahhoz a hitelminősítési besoroláshoz tartozó – az 1. táblázatban meghatározott – kockázati súlyt kell alkalmazni, amelyet az illetékes hatóságok a 98. cikk szerint a hitelminősítéshez rendeltek.”

iii. Az 1. táblázat helyébe a következő táblázat lép:

1. táblázat

Hitelminősítési besorolás	1	2	3	4 (csak rövid lejáratú hitelminősítés ektől eltérő hitelminősítés ektre)	Minden egyéb hitelminősítési besorolás
Értékpapírosítási pozíciók	20%	50%	100%	350%	1250%
Újra-értékpapírosítási pozíciók	40%	100%	225%	650%	1250%

iv. A 2. táblázatot el kell hagyni.

v. A 46. pont helyébe a következő szöveg lép:

„46. A minősítésen alapuló módszer szerint egy minősített értékpapírosítási vagy újra-értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettséértékét úgy kell kiszámítani, hogy a kitettséértékre az ahhoz a hitelminősítési besoroláshoz tartozó – a 4. táblázatban meghatározott – kockázati súlyt kell alkalmazni, amelyet az illetékes hatóságok a 98. cikk szerint a hitelminősítéshez rendeltek, megszorozva 1,06-al.”

vi. A 4. táblázat helyébe a következő táblázat lép:

4. táblázat

Hitelminősítési besorolás		Értékpapírosítási pozíciók			Újra-értékpapírosítási pozíciók	
Rövid lejáratú hitelminősítések	Rövid lejáratú hitelminősítések	A	B	C	D	E
1	1	7%	12%	20%	20%	30%
2		8%	15%	25%	25%	40%
3		10%	18%	35%	35%	50%
4	2	12%	20%		40%	65%
5		20%	35%		60%	100%
6		35%	50%		100%	150%
7	3	60%	75%		150%	225%
8		100%			200%	350%
9		250%			300%	500%
10		425%			500%	650%
11		650%			750%	850%
Minden egyéb és nem minősítéssel rendelkező		1250%				

vii. A 47. pont helyébe a következő szöveg lép:

„47. A 4. táblázat C oszlopában található kockázati súlyokat kell alkalmazni, ha az értékpapírosítási pozíció nem újra-értékpapírosítási pozíció, és ha az értékpapírosított kitettségek tényleges száma kevesebb mint hat. A fennmaradó olyan értékpapírosítási pozíciókra, amelyek nem újra-értékpapírosítási pozíciók, a B oszlopban található kockázati súlyokat kell alkalmazni, kivéve, ha a pozíció az értékpapírosítás legmagasabb rangú tranche-ába tartozik, ebben az esetben az A oszlopban levő kockázati súlyok alkalmazandók. Az újra-értékpapírosítási pozíciókra az E oszlopban található kockázati súlyokat kell alkalmazni, kivéve, ha a pozíció az értékpapírosítás legmagasabb rangú tranche-ába tartozik és ha az alapul szolgáló kitettségek egyike sem újra-értékpapírosítási kitettség, ebben az esetben a D oszlopban levő súlyozás alkalmazandó. Annak meghatározásához, hogy az adott tranche a legmagasabb rangú-e, nem szükséges figyelembe venni a származékos kamat- vagy devizaügyletekből, esedékes díjakból vagy egyéb hasonló jellegű kifizetésekből adódó összegeket.”

viii. A 48. pontot el kell hagyni.

ix. A 49. pont helyébe a következő szöveg lép:

„49. Az értékpapírosított kitettségek tényleges számának kiszámításakor az egy ügyféllel szembeni többszörös kitettségeket egy kitettségnek kell tekinteni. A kitettségek tényleges számát az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

ahol az EAD_i az i -edik ügyféllel szembeni összes kitettség értékének összegét jelöli. Ha rendelkezésre áll a C1, a legnagyobb kitettséghez tartozó portfólió-részesedés, a hitelintézet az N értékét az $1/C1$ hányados alkalmazásával is kiszámíthatja.”

x. A 50. pontot el kell hagyni.

xi. Az 52. pont helyébe a következő szöveg lép:

„52. Az 58. és 59. pontra is figyelemmel, a felügyeleti képlet módszer alkalmazásában egy értékpapírosítási pozíció kockázati súlyaként az 53. pont szerinti kockázati súlyt kell alkalmazni. Újra-értékpapírosítási pozíció esetén azonban a kockázati súly nem lehet kevesebb 20%-nál, az összes egyéb értékpapírosítási pozíció esetében pedig 7%-nál.”

xii. Az 53. pont hatodik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„N a kitettségeknek a 49. pont szerint kiszámított tényleges száma. Újra-értékpapírosítás esetén a hitelintézetnek a poolban levő értékpapírosított kitettségek számát kell figyelembe vennie, nem pedig az eredeti poolok alapjául szolgáló kitettségek számát, amelyekből az alapul szolgáló értékpapírosított kitettségek erednek.”

(12) (4) A XII. melléklet 2. része a következőképpen módosul:

a) A 9. és 10. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. A tőkekövetelményeket a 75. cikk b) és c) pontja szerint kiszámító hitelintézetek ezeket a követelményeket az említett rendelkezésekben levő egyes kockázatok esetében külön-külön teszik közzé. Emellett külön kell közzétenni az értékpapírosítási pozíciók egyedi kamatláb-kockázataira vonatkozó tőkekövetelményt.

10. A tőkekövetelményeket a 2006/49/EK irányelv V. melléklete szerint kiszámító hitelintézetek a következő információkat teszik közzé:

a) az egyes részportfóliók esetében:

- i. i. az alkalmazott modellek tulajdonságai;
 - ii. a járulékos kockázati tőkekövetelmény esetében a használt módszertan és a belső modellel mért kockázatok, többek között a hitelintézet által a likviditási horizont meghatározásához használt módszer, az előírt megfelelő megbízhatósággal összhangban álló tőkeminősítés eléréséhez használt módszer, és a modell jóváhagyásához használt módszer;
 - iii. a részportfólióra alkalmazott stresszteszt leírása;
 - iv. a belső modellek és modellezési folyamatok következetességének és pontosságának utólagos ellenőrzésére és validálására alkalmazott módszer leírása;
- b) az illetékes hatóság általi elfogadás hatálya;
- c) a 2006/49/EK irányelv VII. mellékletének B. részében meghatározott követelményeknek való megfelelés mértékének és módszereinek leírása;
- d) az alábbiak legmagasabb és legalacsonyabb értéke, valamint az átlaga:
- i. a napi kockázatotott érték a tárgyidőszakban és az időszak végén;
 - ii. a kockázatotott érték stresszhelyzetben a tárgyidőszakban és az időszak végén;
 - iii. a járulékos kockázattitőke-követelmény a tárgyidőszakban és az időszak végén;
- e) járulékos kockázat esetén szükséges tőke és az egyes lefedett részportfóliók esetében a súlyozott átlagos likviditási horizont;
- f) az adott nap végi kockázatotott érték összehasonlítása a portfólió értékének a következő munkanap végéig bekövetkezett egynapi változásával, a tárgyidőszakban feljegyzett fontos túllépések elemzésével együtt.”

b) A 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. A kockázattal súlyozott kitétséértéket a 94–101. cikk szerint, illetve a tőkekövetelményeket a 2006/49/EK irányelv I. mellékletének 16a. pontja szerint kiszámító hitelintézetek a következő információkat teszik közzé – adott esetben – kereskedési és nem kereskedési könyveikre elkülönítve:

- a) a hitelintézet értékpapírosítási tevékenységgel kapcsolatos célkitűzéseinek leírása;

- b) az egyéb kockázatok, többek között az értékpapírosított eszközökben rejlő likviditási kockázatok jellege;
- c) az alapul szolgáló értékpapírosított pozíciók rangját és az ezen értékpapírosított pozíciók alapjául szolgáló eszközöket figyelembe véve az újra-értékpapírosítási tevékenység során vállalt és fenntartott kockázatok típusa;
- d) az értékpapírosítási folyamatban a hitelintézet által betöltött különböző szerepek;
- e) a hitelintézet részvételének mértéke az egyes értékpapírosításokban;
- f) az értékpapírosítási kitettségek hitel- és piaci kockázatai tekintetében bekövetkező változások ellenőrzéséhez használt eljárások leírása, többek között annak vizsgálata, hogy az alapul szolgáló eszközök milyen hatással vannak az értékpapírosítási kitettségekre, és annak leírása, hogy ezek a folyamatok mennyire térnek el az újra-értékpapírosítási kitettségek esetén;
- g) a hitelintézet politikájának leírása a megtartott értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási kitettségek kockázatainak enyhítését célzó fedezet és az előre nem rendelkezésre bocsátott fedezet használatára vonatkozóan, többek között a lényeges fedezeti partnerek azonosítása a kockázati kitettség releváns típusai szerint;
- h) a hitelintézet által az értékpapírosítási tevékenység során a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához használt módszerek, többek között az értékpapírosítási kockázatok típusai, amelyekre az egyes módszerek alkalmazandók;
- i) a hitelintézet mint szponzor által harmadik fél kitettségének értékpapírosításához használt különleges értékpapírosítási célú gazdasági egységek (SSPE) típusai, többek között annak leírása, hogy a hitelintézetnek van-e kitettsége ezekkel a gazdasági egységekkel szemben, és ha igen, ennek formája és mértéke, mind a mérlegben feltüntetett, mind a mérlegen kívüli kitettségek vonatkozásában;
- j) a hitelintézet értékpapírosításra vonatkozó számviteli politikáinak összefoglalása, beleértve:
 - i. annak megállapítása, hogy az ügyleteket értékesítésként vagy finanszírozásként kezelik-e;
 - ii. az értékesítés nyereségének megjelenítése;
 - iii. az értékpapírosítási pozíciók értékelésére szolgáló módszerek, főbb feltételezések és bemenő paraméterek;
 - iv. a szintetikus értékpapírosítások kezelése, ha az nem tartozik más számviteli politikák hatálya alá;
 - v. az értékpapírosításra váró eszközök értékelése, és hogy megjelennek-e a hitelintézet nem kereskedési vagy kereskedési könyvében;
 - vi. a kötelezettségeknek a mérlegben való megjelenítésére szolgáló politikák olyan megállapodások esetén, amelyek előírhatják a

hitelintézet számára, hogy pénzügyi segítséget nyújtson értékpapírosított eszközökhöz;

- k) az értékpapírosításokhoz igénybe vett külső hitelminősítő intézmények nevei, és azon kitétségek típusai, amelyekhez az egyes ügynökségeket igénybe veszik;
- l) adott esetben a IX. melléklet 4. részében meghatározott belső értékelési módszer leírása, többek között a belső értékelési eljárás szerkezete, a belső értékelés és a külső minősítés közötti kapcsolat, a belső értékelésnek a tőke belső értékelésétől eltérő célokra való használata, a belső értékelési eljárás ellenőrzési mechanizmusa, többek között a függetlenség, az elszámoltathatóság és a belső értékelési eljárás felülvizsgálatának ismertetése; azok a kitétségtípusok, amelyekre a belső értékelési eljárás alkalmazandó és a hitelminőség-javítás szintjének meghatározásához használt stressztényezők, kitétségi típusonként;
- m) az i)–l) pontokban levő mennyiségi közzététel vonatkozásában az utolsó tárgydőszak óta bekövetkezett jelentős változások magyarázata;
- n) a kereskedési és a nem kereskedési könyvre elkülönítve a következő információk kitétségtípusok szerinti bontásban:
 - i. a hitelintézet által értékpapírosított kitétségek teljes fennálló összege hagyományos és szintetikus kategóriák szerinti bontásban, és azon értékpapírosítás, amely esetében a hitelintézet csak szponzorként jár el;
 - ii. a mérlegen belüli megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási kitétségek és a mérlegen kívüli értékpapírosítási kitétségek aggregált összege;
 - iii. az értékpapírosításra váró eszközök aggregált összege;
 - iv. a lejárat előtti visszaadás alá tartozó értékpapírosítási ügyletek esetében az eladó és a befektető érdekeihez rendelt, igénybe vett kitétségek összesen, a hitelintézetnél felmerült aggregált tőkekövetelmény az igénybevett egyenlegek megtartott (az eladó tulajdonában levő) részére és az igénybe nem vett sorokra vonatkozóan, valamint a hitelintézetnél felmerült aggregált tőkekövetelmény az igénybevett egyenlegeknek a befektető tulajdonában levő részére és az igénybe nem vett sorokra vonatkozóan;
 - v. a szavatolótőkéből levont vagy 1250 %-os kockázati súly alá tartozó értékpapírosítási kitétségek összege;
 - vi. a folyó évre vonatkozó értékpapírosítási tevékenység összefoglalása, többek között az értékpapírosított kitétségek összege, és az értékesítésből származó elismert haszon vagy veszteség;
- o) a kereskedési és a nem kereskedési könyvre elkülönítve a következő információk:
 - i. a megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási kitétségek összesített összege és a kapcsolódó tőkekövetelmények,

értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási kitettségekre lebontva és a kockázati súlyok vagy tőkekövetelmények megfelelő sávjai szerinti további, célszerű részletességű bontásban, az egyes alkalmazott tőkekövetelmény-módszerekre vonatkozóan;

ii. a megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási kitettségek összesített összege a fedezet/biztosítás előtti és utáni kitettség szerinti bontásban, valamint a pénzügyi kezesekkel szembeni kitettség a kezesre vonatkozó hitelképességi kategóriák vagy a kezesek neve szerinti bontásban;

p) a nem kereskedési könyvre és a hitelintézet által értékpapírosított kitettségekre vonatkozóan a minőségromlást szenvedett és késedelembe esett értékpapírosított eszközök összege és a hitelintézet által az adott időszakban megjelenített veszteségek, mindkettő kitettségtípus szerinti bontásban;

q) a kereskedési könyvre vonatkozóan a hitelintézet által értékpapírosított és a piaci kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmény alá tartozó fennálló kitettségek teljes összege, hagyományos/szintetikus és kitettségtípus szerinti bontásban.”

c) A cikk a következő 15. ponttal egészül ki:

„15. A hitelintézet javadalmazási politikája és gyakorlata tekintetében a következő információt kell közzétenni a munkavállalók azon kategóriáira vonatkozóan, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára:

a) a javadalmazási politika meghatározásához használt döntéshozatali eljárásra vonatkozó információk, köztük adott esetben a javadalmazási bizottság összetétele és megbízatása, a javadalmazási politika meghatározásában szolgáltatásaival segítséget nyújtó külső tanácsadó neve, és a releváns érdekelt felek szerepe;

b) a fizetés és a teljesítmény közötti összefüggésre vonatkozó információk;

c) a teljesítmény méréséhez és a kockázati kiigazításhoz használt kritériumokra vonatkozó információk;

d) azokra a teljesítménykritériumokra vonatkozó információk, amelyeken a részvényekre, opciókra, vagy a javadalmazás változó összetevőire való jogosultság alapul;

e) a bónuszrendszerek és bármely más, nem pénzbeli juttatás fő paraméterei és logikai alapja.”

II. MELLÉKLET

A 2006/49/EK irányelv I., II., V. és VII. melléklete a következőképpen módosul:

(1) Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) A 14. pont a következőképpen módosul:

i. Az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„14. Az intézmény a kereskedési könyvben levő, az 1. pont szerint kiszámított nettó pozíciókat a nem értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében a kibocsátójuk/ügyfelük, külső vagy belső hitelminősítésük, valamint a hátralévő futamidő alapján az 1. táblázat megfelelő kategóriába sorolja, majd azokra az említett táblázatban feltüntetett súlyokat alkalmazza. Az egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámításához összegzi az e pont és a 16a. pont alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit (tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek).”

ii. A negyedik bekezdést el kell hagyni.

b) A melléklet a következő 16a. ponttal egészül ki:

„16a. Az intézmény a kereskedési könyvben levő nettó pozíciókra vonatkozó tőkekövetelményeket az értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében az alábbiaknak megfelelően számítja ki:

a) Az olyan értékpapírosítási pozícióknál, amelyek az érintett hitelintézet nem kereskedési könyvében a hitelkockázat sztenderd módszere alá tartoznának, a 2006/48/EK irányelv IX. mellékletének 4. részében meghatározott sztenderd módszer szerint számított, kockázattal súlyozott kitétséérték 8%-a.

b) Az olyan értékpapírosítási pozícióknál, amelyek az érintett hitelintézet nem kereskedési könyvében a hitelkockázat belső minősítésen alapuló módszere alá tartoznának, a 2006/48/EK irányelv IX. mellékletének 4. részében meghatározott belső minősítésen alapuló módszer szerint számított, kockázattal súlyozott kitétséérték 8%-a. A felügyeleti képlet módszert olyan intézmény, amely nem kezdeményező, csak felügyeleti jóváhagyással használhatja, míg a kezdeményező intézmény alkalmazhatja ugyanazon értékpapírosítási pozíciójára nem kereskedési könyvében. Ha szükséges, a PD- és LGD-értékekre vonatkozó becsléseket mint bemenő paramétereket a felügyeleti képlet módszerhez a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkével összhangban, vagy másik lehetőségként külön felügyeleti jóváhagyással az V. melléklet 5a. pontjában megállapított módszernek megfelelően kell meghatározni.

c) Az a) és b) pont sérelme nélkül az olyan újra-értékpapírosítási pozícióknál, amelyekre a 2006/48/EK irányelv 122b. cikkének (1) bekezdése szerint 1250%-os kockázati súly vonatkozna, ha ugyanazon intézmény nem kereskedési könyvében lennének, az említett cikk alapján a kockázattal súlyozott kitétséérték 8%-a.”

c) A 34. pont helyébe a következő szöveg lép:

„34. Az intézmény az 1. pontnak megfelelően összeadja összes nettó hosszú és nettó rövid pozícióját. Az intézmény teljes bruttó pozícióját megszorozza 8%-kal az egyedi kockázattal szembeni tőkekövetelmény kiszámításához.”

d) A 35. pontot el kell hagyni.

(2) A II. melléklet 7. pontjának második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A nemteljesítéskori csereügylet esetén azonban engedélyezni kell azon intézménynek, amelynek a swap-ügyletből származó kitétsége az alapul szolgáló eszközben hosszú pozíciót jelent, hogy 0 %-os számot használjon a potenciális jövőbeni hitelkitétség kifejezésére, amennyiben a nemteljesítéskori csereügylet nem képezi olyan gazdálkodó egység fizetésektelensége miatti felszámolás tárgyát, amelynek a swap-ügyletből származó kitétsége az alapul szolgáló eszközben rövid pozíciót jelent, noha az alapul szolgáló pozíció esetén nem maradt el a teljesítés; ebben az esetben az intézmény lehetséges jövőbeni hitelkitétségének számát a gazdálkodó egység által az intézménynek még ki nem fizetett prémium összegére kell korlátozni.”

(3) Az V. melléklet az alábbiak szerint módosul:

a) Az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az illetékes hatóságok az e mellékletben megállapított feltételek mellett engedélyezik az intézményeknek, hogy a pozíciókockázatokra, devizaárfolyam-kockázatokra és/vagy árukockázatokra vonatkozó tőkekövetelményt az I., III. és IV. mellékletben ismertetett módszerek helyett vagy azokkal kombinálva saját belső kockázatkezelési modelljeik szerint számítsák ki. Az illetékes hatóságoknak minden esetben kifejezetten el kell ismerniük a tőkefelügyeleti célra alkalmazott modelleket.”

b) A 4. pont második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok megvizsgálják, hogy az intézménynek mekkora kapacitása van a portfólió értékében bekövetkezett tényleges és feltételezett változásokra vonatkozó utólagos ellenőrzés elvégzésére. A portfólió értékének feltételezett változásaira vonatkozó utólagos ellenőrzés a portfólió nap végi értékének és, változatlan pozíciókat feltételezve, a következő nap végi értékének az összehasonlítása alapján történik. Az illetékes hatóságok előírják az intézményeknek, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket utólagos ellenőrzési programjuk fejlesztésére, amennyiben az hiányosnak bizonyul. Az illetékes hatóságok megkövetelik legalább azt, hogy az intézmények végezzenek utólagos ellenőrzést a feltételezett eredményekre vonatkozóan (a portfólió értékében akkor bekövetkező változásokat használva, ha a nap végén a pozíciók változatlanok maradnának).

c) Az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. A tőzsdén forgalmazott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír- és osztalékra jogosító értékpapír-pozíciókkal kapcsolatos egyedi kockázatokra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámítását illetően az illetékes hatóságok akkor ismerik el egy intézmény belső modelljének használatát, ha az e melléklet további részében szereplő feltételeken felül a következő feltételeknek is megfelel:

- a) magyarázatot ad a portfólió korábbi árváltozásaira;
- b) képes mérni a koncentrációt a portfólió nagyságát és az összetételében bekövetkezett változásokat illetően;
- c) kedvezőtlen körülmények között is teherbíró;
- d) arra irányuló utólagos ellenőrzéssel validálják, hogy képes-e az egyedi kockázat pontos észlelésére. Ha az illetékes hatóságok lehetővé teszik ezen utólagos ellenőrzésnek az adott részportfóliókon való elvégzését, akkor azokat következetesen kell kiválasztani;
- e) méri a névhez kapcsolódó alapkockázatot. Ez azt jelenti, hogy az intézmény bizonyítja, hogy a modell érzékeny a hasonló, de nem azonos pozíciók közötti lényeges sajátságbeli különbségekre;
- f) méri az eseménykockázatot.

Az intézmény belső modellje konzervatív becsléssel állapítja meg a kevésbé likvid és valóság-hű piaci helyzetekben korlátozott ár-átláthatóságú pozíciókból eredő kockázatot. A modell az adatok tekintetében megfelel továbbá a minimális előírásoknak. A helyettesítő értékek megfelelően konzervatívok és csak akkor használhatók, ha a rendelkezésre álló adatok nem elegendők, vagy a pozíció, illetve a portfólió valós volatilitását nem tükrözik kellőképpen.

Az intézmény dönthet úgy, az egyedi kockázattal kapcsolatos tőkekövetelmény belső modellel való kiszámításánál kizárja azokat a pozíciókat, amelyekre vonatkozóan teljesíti az I. melléklet 16a. pontjában a pozíciós kockázatra meghatározott tőkekövetelményt.

Amint új módszerek és legjobb gyakorlatok alakulnak ki, az intézmények átveszik azokat.”

- d) A melléklet a következő 5a–5k. pontokkal egészül ki:

„5a. Az 5. pontba tartozó intézmények a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozóan a tőkekövetelmény számításakor rendelkeznek az 5. pontban meghatározott kockázattórték-számítással mért kockázatot növelő, a kereskedési könyvi pozíciók szerinti fizetéseképtelenségi és migrációs kockázatok mérésére szolgáló módszerrel. Az intézmény bizonyítja, hogy módszere – állandó kockázatot feltételezve és a likviditás, a koncentráció, a fedezet és az opcionalitás hatását kellően tükröző szükség szerinti kiigazításokkal – a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkében meghatározott módszerrel egyenértékű megbízhatósági előírásoknak felel meg.

Hatály

5b. A járulékos fizetéseképtelenségi és migrációs kockázatot mérő módszer valamennyi olyan pozícióra vonatkozik, amely egyedi kamatláb-kockázattal szembeni tőkekövetelmény alá tartozik, de nem vonatkozik azokra, amelyek az I. melléklet 16a. pontja szerinti egyedi kezelés alá tartoznak. Felügyeleti jóváhagyás alapján az intézmény dönthet úgy, hogy következetesen bevon minden tőzsdén jegyzett részvénytőzsdén jegyzett részvényen alapuló derivatívapozíciót, amelyek esetében ez a bevonás összhangban van a bank belső kockázatomérésével és -

kezelésével. A módszerek tükröznie kell a fizetéképtelenségi és migrációs események közötti korreláció hatását. Nem tükrözheti viszont egyrészt a fizetéképtelenségi és migrációs események közötti diverzifikáció hatását, másrészt pedig egyéb piaci kockázati tényezőket.

Paraméterek

5c. A járulékos kockázatot mérő módszerek mérnie kell a fizetéképtelenség, valamint a belső és külső minősítés migrációja miatti veszteségeket a 99,9%-os konfidenciaintervallumban egy éves befektetési horizontra vonatkozóan.

A korrelációs feltételezéseket objektív adatok elméletileg megalapozott elemzésével kell alátámasztani. A járulékos kockázat mérésére szolgáló módszer megfelelően tükrözi a kibocsátó-koncentrációt. Tükrözni kell a termékosztályokon belül és azok között stresszhelyzetekben kialakuló koncentrációkat is.

A módszerek állandó kockázati szint feltételezésén kell alapulnia egyéves tőkehorizonton, ami azt jelenti, hogy adott egyedi kereskedési könyvi pozíciók vagy pozíciócsoportok, amelyek likviditási horizontján fizetéképtelenség vagy migráció valósult meg, likviditási horizontjuk végén újra egyensúlyba kerülnek és eléri az eredeti kockázati szintet. Ennek alternatívájaként az intézmény dönthet úgy, hogy következetesen egy évig tartó állandó kitettséget tételez fel.

5d. A likviditási horizontot annak megfelelően kell megállapítani, hogy stresszhelyzetben levő piacon mennyi időre van szükség a pozíció eladásához vagy valamennyi lényeges árkockázat fedezéséhez, különös tekintettel a pozíció méretére. A likviditási horizont tükrözi a szisztematikus és a szokásostól eltérő stresszhelyzet időszakában alkalmazott tényleges gyakorlatot és szerzett tapasztalatot. A likviditási horizontot konzervatív feltételezések alapján kell meghatározni és elég hosszúnak kell lennie ahhoz, hogy az értékesítés vagy fedezés önmagában ne befolyásolja lényegesen azt az árat, amelyen az értékesítés vagy a fedezet megvalósul.

Egy pozíció vagy pozíciócsoport esetében a megfelelő likviditási horizont meghatározásakor egy minimum három hónapos időszakból kell kiindulni.

Egy pozíció vagy pozíciócsoport esetében a megfelelő likviditási horizont meghatározása figyelembe veszi az intézménynek az értékelési korrekciókkal és a hosszú ideje tartott pozíciókkal kapcsolatos belső politikáit. Ha egy intézmény nem egyedi pozíciókra, hanem pozíciócsoportokra határoz meg likviditási horizontot, a pozíciócsoportok megállapítására vonatkozó kritériumokat oly módon kell meghatározni, hogy az ésszerűen tükrözze a likviditási különbségeket. A koncentrált pozíciókra vonatkozó likviditási horizontoknak nagyobbaknak kell lenniük, hogy tükrözzék e pozíciók lezárásához szükséges hosszabb időt. Egy értékpapírosítási „raktár” likviditási horizontja tükrözi azt az időt, amelyre szükség van az eszközöknek feszült piaci feltételek között történő kidolgozásához, értékesítéséhez, értékpapírosításához vagy a lényeges kockázati tényezők fedezéséhez.

5e. A fedezetek beépíthetők az intézménynek a járulékos fizetéképtelenségi és migrációs kockázat mérésére vonatkozó módszerébe. A pozíciók nettósíthatók, ha a hosszú és rövid pozíciók ugyanarra a pénzügyi

eszközre vonatkoznak. Ugyanazon ügyfél különböző eszközeire vagy értékpapírjaira vonatkozó hosszú és rövid pozíciókhoz kapcsolódó fedezeti vagy diverzifikációs hatások, valamint különböző ügyfelek hosszú és rövid pozíciói csak úgy ismerhetők el, ha a különböző eszközök bruttó hosszú és rövid pozíciói kifejezetten modellezve vannak. Az intézmény bemutatja a fedezet lejáratára és a likviditási horizont közötti intervallum alatt esetleg felmerülő lényeges kockázatok hatását, valamint a fedezeti stratégiákban rejlő jelentős alapkockázatok lehetőségét termékekre, a tőkeszerkezet rangsorára, a belső vagy külső minősítésre, a lejáratra, az eredeti hitelnyújtás évjára (vintage) és az eszközök egyéb eltéréseire lebontva. Az intézmény csak akkor mutatja be a fedezetet, ha az akkor is fenntartható, ha az ügyfél hitelhez vagy más eseményhez közeledik.

A dinamikus fedezeti stratégiával fedezett kereskedési könyvi pozíciók esetén elismerhető a fedezet egyensúlyának a fedezett pozíció likviditási horizontján belüli visszaállítása, feltéve, hogy az intézmény i. úgy dönt, hogy egy releváns kereskedési könyvi pozíciócsoportra következetesen modellezi a fedezet egyensúlyának visszaállítását, ii. bizonyítja, hogy az egyensúly visszaállításának bevonása jobb kockázatmérést eredményez, és iii. bizonyítja, hogy a fedezetül szolgáló eszközök piaci elég likvidek ahhoz, hogy még stresszhelyzet esetén is lehetővé tegyék az egyensúly visszaállítását. A tőkekövetelményben tükröződnie kell a dinamikus fedezési stratégiákból eredő fennmaradó kockázatnak.

- 5f. A járulékos fizetéseképtelenségi és migrációs kockázat mérésére szolgáló módszernek tükröznie kell az opciók, strukturált hitelderivatívák és egyéb, lényeges nem lineárisan viselkedő pozíciók nem lineáris hatását, tekintettel az árváltozásokra. Az intézmény kellően figyelembe veszi az ilyen termékekhez kapcsolódó árkockázatok értékelésében és becselésében rejlő modellkockázatot is.
- 5g. A járulékos fizetéseképtelenségi és migrációs kockázat mérésére szolgáló módszernek objektív adatokon kell alapulnia.

Validálás

- 5h. Az intézmények kockázatmérési rendszerük független felülvizsgálatának és az e mellékletben előírt belső modelljeik validálásának részeként a járulékos fizetéseképtelenségi és migrációs kockázatok mérési módszerére tekintettel elsősorban a következőket végzik el:
- (i) igazolják, hogy a korrelációk és árváltozások modellezési módszere, többek között a szisztematikus kockázati tényezők kiválasztása és súlyozása megfelel portfóliójuknak;
 - (ii) elvégznek egy sor stressztesztet, többek között érzékenységelemzést és forgatókönyv-elemzést, hogy értékeljék a módszer minőségi és mennyiségi indokoltságát, különös tekintettel a koncentrációk kezelésére. Ezeket a teszteket nem lehet a korábban már tapasztalt események körére korlátozni;
 - (iii) megfelelő mennyiségi validálást alkalmaznak, többek között releváns belső modellezési referenciákkal.

A járulékos kockázatok mérési módszerének összhangban kell lennie az intézmény által a kereskedési kockázatok azonosítására, mérésére és kezelésére használt belső kockázatkezelési módszerekkel.

Dokumentálás

- 5i. Az intézmény úgy dokumentálja a járulékos fizetésképtelenségi és migrációs kockázat mérésére használt módszert, hogy annak korrelációja és az egyéb modellfeltételezések az illetékes hatóságok számára átláthatók legyenek.

Különböző paramétereken alapuló belső módszerek

- 5j. Ha az intézmény a járulékos fizetésképtelenségi és migrációs kockázat mérésére olyan módszert használ, amely nem felel meg az ebben a pontban leírt valamennyi követelménynek, de összhangban van az intézmény által a kockázatok azonosítására, mérésére és kezelésére használt belső módszerekkel, az intézménynek tudnia kell igazolni, hogy az általa alkalmazott módszer legalább olyan mértékű tőkekövetelményt eredményez, mintha az ebben a pontban leírt követelményeknek teljesen megfelelő módszeren alapulna. Az illetékes hatóságok legalább évente felülvizsgálják az előző mondatban szereplő előírás betartását. Az európai bankfelügyelők bizottsága nyomon követi az ezen a területen alkalmazott gyakorlatok körét és iránymutatást dolgoz ki az egyenlő feltételek biztosításához.

A számítás gyakorisága

- 5k. Az intézmény legalább hetente kiszámítja a járulékos kockázat mérésére szolgáló megközelítést.
- e) A 7. pont helyébe a következő szöveg lép:
„7. A 10b. pont a) és b) alpontja alkalmazásában az intézmény saját számításának eredményeit legalább 3-as tényezővel (m₊) kell megszorozni.”
- f) A 8. pontban az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„A 10b. pont a) és b) alpontja alkalmazásában a szorzótényezőt (m₊) az 1. táblázat alapján egy 0 és 1 közötti plusz-tényezővel meg kell növelni, attól függően, hogy az intézmény a legutóbbi 250 munkanapban a kockázatos értékre vonatkozóan a 10. pontban meghatározott utólagos ellenőrzés során mennyi túllépést tapasztalt. Az illetékes hatóságok előírják az intézmények számára, hogy a túllépések számát következetesen a portfólió értékének feltételezett változásaira vonatkozó utólagos ellenőrzés alapján számítsák ki. Túllépésnek számít a portfólió értékében az egy nap alatt bekövetkezett azon változás, amely meghaladja az intézmény modellje által kiadott egynapos kockázati értéket. A plusz-tényező meghatározásához a túllépések számát legalább negyedévente fel kell mérni.”
- g) A 9. pontot el kell hagyni.
- h) A 10. pont a következőképpen módosul:
i. A c) pont helyébe a következő szöveg lép:
„c) 10 napos tartási periódus;”

ii. Az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) az adatok havonta történő aktualizálása.”

i) A melléklet a következő 10a. és 10b. ponttal egészül ki:

„10a. Emellett minden intézmény kiszámítja a stresszhelyzeti kockázatosított értéket, a jelenlegi portfólió tíznapos, 99 százalékos, egyoldali konfidenciaintervallumú kockázatosított értéke alapján, a cég portfóliója szempontjából lényeges, jelentős pénzügyi stresszhelyzet időszakából származó korábbi adatokon alapuló kockázatosítottérték-modell alapján. E korábbi adatok kiválasztását az illetékes hatóságok évente felülvizsgálják és jóváhagyják. Az európai bankfelügyelők bizottsága nyomon követi az ezen a területen alkalmazott gyakorlatok körét és iránymutatást dolgoz ki a konvergencia biztosításához. Az intézmények legalább hetente kiszámítják a stresszhelyzeti kockázatosított értéket.

10b. Az intézményeknek napi szinten az alábbiak összegével kifejezett tőkekövetelményt kell teljesíteniük:

a) az alábbiak közül a magasabb: (1) a 10. pont szerint mért, előző napi kockázatosított érték (VaR_{t-1}); és (2) a megelőző 60 munkanapon a 10. pont szerint kiszámított napi kockázatosított értékek átlaga (VaR_{avg}), megszorozva a szorzótényezővel (m_+);

plusz

b) az alábbiak közül a magasabb: (1) a 10a. pontnak megfelelően számított stresszhelyzeti kockázatosított érték legutóbbi rendelkezésre álló értéke ($sVaR_{t-1}$); és (2) a 10a. pontban meghatározott módon és gyakorisággal az előző hatvan munkanapra kiszámított stresszhelyzeti kockázatosított értékek átlaga ($sVaR_{avg}$), megszorozva a szorzótényezővel (m_+);

plusz

c) Az I. melléklet 16a. pontjának alkalmazásából eredő súlyozott pozíciók összege (függetlenül attól, hogy rövidek vagy hosszúak);

plusz

d) az alábbiak közül a magasabb érték: az 5a. pont szerint kiszámított legújabb járulékos fizetéképtelenségi és migrációs kockázat és annak az intézményre vonatkozó 12 hetes átlaga.”

j) A 12. pontban az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A kockázatosítottértékelési modell az intézmény által az adott piacokon folytatott tevékenység szintjétől függően megfelelő számú kockázatosított tényezőt mér. Ha az intézmény árképzési modelljébe beépül egy kockázatosított tényező, de a kockázatosítottmérés modellbe nem, az intézménynek képesnek kell lennie arra, hogy az illetékes hatóság számára megfelelően indokolni tudja ezt. Emellett a kockázatosítottértékelési modell méri az opciók és egyéb termékek linearitástól való eltérését, valamint a korrelációs és az alapkockázatosítottot. Ha a kockázatosított tényezőkre helyettesítő értékeket használnak, azok a ténylegesen tartott pozícióra vonatkozóan jó múltbeli eredményt mutatnak. Emellett az egyedi kockázatosítotttípusokra a következők alkalmazandók:”

(4) A VII. melléklet B. része a következőképpen módosul:

a) A 2. pont a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) az értékelési folyamatra vonatkozó, dokumentált irányvonalak és eljárások. Többek között az értékelés kialakításában részt vevő különböző területek világosan elhatárolt felelősségi körei, a piaci információk forrásai és azok megfelelőségének felülvizsgálata, az ellenőrizetlen bemenő adatokra vonatkozó iránymutatás, amely tükrözi az intézmény azzal kapcsolatos feltételezéseit, hogy a piaci szereplők hogyan áraznák a pozíciót, a független értékelés gyakorisága, a záró árak időzítése, eljárások az értékelések korrigálására, hóvégi és ad-hoc ellenőrzési eljárások;”

b) A 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. Az intézmények lehetőség szerint piaci árakon értékelik pozícióikat. A piaci árakon történő értékelés a pozíciók legalább napi rendszerességű értékelését jelenti könnyen hozzáférhető, semleges forrásból szerzett záró árak alapján. Ilyenek például a tőzsdei árfolyamok, a kereskedési felületeken megjelenő árak vagy különféle független, jó hírnevű kereskedők árjegyzései.”

c) Az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. Amennyiben a piaci árakon történő értékelés nem lehetséges, az intézményeknek konzervatív módon, modellalapú árazással kell értékelniük pozícióikat/portfólióikat a kereskedési könyvi tőkekövetelmény-meghatározás elvégzése előtt. A modellalapú árazás olyan értékelést jelent, amelyet piaci paraméter alapján kell viszonyítani, valószínűségi alapon megbecsülni vagy egyéb módon kiszámítani.”

d) A 6. pont a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) A felső vezetésnek ismernie kell a kereskedési könyv vagy egyéb valós értéken mért pozíciók azon elemeit, amelyek modell alapú értékelés tárgyát képezik, és tisztában kell lennie azzal, hogy ez milyen mértékben okoz bizonytalanságot az üzleti terület kockázatáról/hozamáról szóló jelentésben;”

e) A 8. és a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„Értékelési korrekciók

8. Az intézmények az értékelési korrekciók figyelembevételére eljárásokat vezetnek be és tartanak fenn.

Általános előírások

9. Az illetékes hatóságok előírják a következő értékelési korrekciók formális figyelembevételét: nem realizált kamatnyereség, pozíciózárási költségek, működési kockázatok, lejárat előtti visszaváltás, befektetési és finanszírozási költségek, jövőbeni igazgatási költségek és adott esetben modellkockázat.”

(f) A 11–15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. Az intézmények számítási eljárásokat dolgoznak ki és tartanak fenn a kevésbé likvid pozíciók folyó értékelésének korrekciójához. Ezeket a korrekciókat adott esetben a pozíció értékének a pénzügyi beszámoló céljából szükséges módosításán felül kell megtenni és úgy kell kialakítani, hogy tükrözzék a pozíció likviditáshiányát. Ezen eljárások keretében az intézmények számos tényezőt figyelembe vesznek annak megállapításakor, hogy szükség

van-e értékelési korrekcióra a kevésbé likvid tételek vonatkozásában. E tényezők közé tartoznak a következők: a pozíció / a pozíción belüli kockázatok fedezéséhez szükséges idő, az eladási és vételi árajánlat közötti különbségek volatilitása és átlaga, a piaci árjegyzések rendelkezésre állása (a piacvezetők száma és kiléte), a kereskedési mennyiségek volatilitása és átlaga, többek között a piaci stresszhelyzet idején jellemző kereskedési mennyiségek, a piaci koncentráció, a pozíciók öregedése, a modellalapú számítás alapulvételének mértéke, és egyéb modellkockázatok hatása.

12. Harmadik fél által végzett értékelések vagy a modellalapú árazás használatakor az intézmények fontolóra veszik, hogy alkalmaznak-e értékelési korrekciót. Ezen felül az intézmények fontolóra veszik, hogy szükséges-e korrekciókat képezni a kevésbé likvid pozíciókra és folyamatosan felülvizsgálják azok állandó megfelelőségét.

13. Amennyiben az értékelési korrekciók a folyó pénzügyi évben jelentős veszteségekhez vezetnek, úgy ezeket le kell vonni az intézmény – a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének k) pontja szerinti – eredeti szavatolótőkéjéből.

14. Az értékelési korrekciókból adódó egyéb nyereségeket/veszteségeket a 13. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett „nettó kereskedési könyvbeli nyereség” számításába kell foglalni, és azokat hozzá kell adni, illetve le kell vonni a további szavatolótőkéből, amely e rendelkezések szerint a piaci kockázati követelmények fedezésére jogosult.

15. Az intézményre nézve kötelező elszámolási rendszerrel számítottakat meghaladó értékelési korrekciókat, amennyiben ezek jelentős veszteséget eredményeznek, a 13. pont szerint, illetve minden más esetben a 14. pont szerint kell kezelni.”